

kan magte det, gaar man ind i store Aktieselskaber, skaffer stor Kapital til Veje og trykker derved, for ikke at sige ødelægger, den lille beskedne Bedrift. Det er ikke min eller nogen af Flertallets Hensigt at sige noget ondt om Kapital eller Rigdom, paa ingen Maade. Det er til stor Gavn for et Samfund, at der er Rigdom i det, men naar alt kommer til alt, er det dog det sundeste for et Samfund, at der ikke er for mange, der have for meget, saaledes at de andre have for lidt. Derfor gaar Næringslovkommissionens og Flertallets Opfattelse i den Retning, at hvad man kan gøre for at beskytte den mindre, selvstændige Industri mod Storindustrien, og den lille Kapital mod den store, bør gøres. Det er Grundforskellen mellem det ærede Medlems Opfattelse og min. Hans kan naturligvis i og for sig være lige saa god som min, det har jeg ikke det mindste imod, men deraf kommer mange af de Divergenser, som ere os imellem.

Naar den ærede Ordfører for Mindretallet kalder det Forslag, som findes under Nr. 47 fra Flertallet, et dødfødt Barn, glæder det mig dog lige over for ham at kunne gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister har givet dette Barn Daaben, og derfor er jeg ikke saa aldeles sikker paa, at det er berøvet al Livskraft, og at det ikke skulde kunne finde i alt Fald dette Tings Flertals Bifald. Det ærede Medlem brugte om dette Forslag under Nr. 47 adskillige stærke Udtryk. Jeg har endnu ikke set det i Tidenden, men jeg skrev det ned. Han sagde saaledes, at det egentlig kun var et Skalkeskjul for en personlig Skat, det er et meget stærkt Udtryk. Det er en meget naturlig Skat. Det naturligste var dog maaske, naar man kunde finde Indtægtskilderne, da at beskatte dem, og Næring hører dog til de Kilder, som man kan kalde Indtægtskilder, der meget godt kunne egne sig til en Beskatning. Det er i ethvert Tilfælde en Kilde, som der øses af andre Steder, og som man ogsaa kunde øse af hos os. — Naar det ærede Medlem med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 47, som den højtærede Indenrigsminister i alt Fald har givet en god anbefaling, erklærede, at det var en Falliterklæring, at vi ikke med Hensyn til Aktieselskaber, som have Forretninger i forskellige Kommuner og forlange sig beskattede under et, have opstillet visse Regler, hvorefter denne Fordeling skulde finde Sted, skal jeg sige, at det er praktisk taget det hensigtsmæssigste, at det sker ved Indenrigsministeren under Hensyn til alle Forhold. Jeg tror, det er

meget vanskeligt, hvad der i øvrigt er forsøgt i de af Regeringen tidligere forelagte Forslag i den Retning, at angive bestemte Kriterier, hvorefter denne Fordeling skal foregaa, saaledes at det kan undgaaes, at det i et givet Tilfælde viser sig ikke at passe. Jeg tror, ingen kan lide under denne Regel, det beskattede Aktieselskab i hvert Fald ikke. Det kan være det samme, til hvilken Kommune dets Skat gaar. Men Indenrigsministeren er Værge for den ene lige saa godt som for den anden Kommune, saa det er min Overbevisning, at det vil være det retfærdigste og naturligste at lade denne Fordeling foregaa ved den højtærede Minister.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg gentager min anbefaling til det høje Ting om at stemme for alle de af Flertallet og af Udvalget stillede Ændringsforslag, og endvidere for det af Mindretallet under Nr. 19 stillede Forslag, men i øvrigt stemme mod alle Mindretallets Ændringer.

Gustav Hansen: Jeg har bedt om Ordet, navnlig for at udtale mig til Gunst for Mindretallets Ændringsforslag Nr. 19, men da der nu allerede er faldet saa mange Sympati-Udtryk for dette Forslag, endogsaa fra den højtærede Ministers Side, og da tilsidst den ærede Ordfører har anbefalet os at stemme for det, anser jeg det for ganske overflødigt at udtale mig videre derom.

Siden jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at udtale min fulde Tilslutning til de Udtalelser, der kom fra det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen), om, at handelsrejsende for udenlandske Huse burde beskattes ganske anderledes højt i Lighed med, hvad der er Tilfældet i Udlandet.

Formanden: For en kort Bemærkning har den ærede Ordfører Ordet.

Ordføreren (Koch): Jeg glemte, da jeg havde Ordet at knytte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der kom fra det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) angaaende den Ret, som i § 20 er givet Dødsboer og Konkursboer. Han vilde have, at der skulde gøres Forskel paa disse Boer. Spørgsmaalet er meget modent overvejet i sin Tid af Næringslovkommissionen, men jeg tror, det vil være vanskeligt at skille dem. Det maa jo erindres, at selv om det naturligvis kan være generende for de handlende, at et